

សៀវភៅដានីយ៍លែ - លខេ មួយរយហុកសិបបុរាណ

ការបកស្រាយខុសស្មើឡាយទំនាយ៖ ការយល់ដឹងអំពីនិមិត្តរូបនៃ «បន្ទាយ»
ក្នុងសៀវភៅដានីយ៍លែ

Jeff Pippenger
2024-03-31

ខទីដប់ នៃពួកទីដប់មួយ ក្នុងសៀវភៅដានីយ៍លែ បង្ហាញបង្ហាញសារខាងក្នុង
និងសារខាងក្រៅ ជាមួយនឹងពាក្យ «បន្ទាយមាំមួន»។ សេចក្តីតក់ជាប់ដល់វាបង្កើតឡើង
នឹងជាមួយនឹងទំនាយរយៈពេលហុកសិបបុរាណរបស់អសោយ កំណត់អត្តសញ្ញាណ
«បន្ទាយមាំមួន» នៃទំនាយខាងក្រៅថាជា រុស្សី និង «បន្ទាយមាំមួន»
ខាងក្នុងនៃព្រះវិហារ ដល់ព្រះគ្រីស្ទស្ថាបនាឡើងក្នុងបុរាណសិក្សាដូចគ្នានោះ។
បន្ទាយមាំមួនខាងក្រៅ ដល់ស្ថិតនៅក្នុងខទីសាមសិបមួយ
ត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណថាជា «ទីបរិសុទ្ធនៃមុលាំង» ហើយតំណាងឲ្យសត្វ
ឬនគរមួយនៃផែនដី។ បន្ទាយមាំមួនខាងក្នុង ឬទីបរិសុទ្ធនៃមុលាំងខាងក្នុង
គឺជាព្រះវិហារ
ដល់អ្នកនាំសារនៃសេចក្តីសញ្ញាស្ថាបនាឡើងក្នុងរយៈពេលសិបបុរាណ។
នៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុតនៃព្រះវិហារនោះ (បន្ទាយ) ព្រះទ្រង់គង់នៅក្នុងស្ថានសួគ៌។

ក្នុងព្រះគម្ពីរដានីយ៍លែ មានពាក្យភាសាហិប្រូព័រដល់ត្រូវបានបកប្រែទាំងពីរថា
«ទីបរិសុទ្ធ»។ ពាក្យមួយគឺ «miqdash» ហើយពាក្យមួយទៀតគឺ «qodesh»។ «Miqdash»
អាចតំណាងឲ្យទីបរិសុទ្ធរបស់សាសន៍មិនជឿ ឬទីបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ
ឬសូម្បីតែបន្ទាយវីងមាំមួន។ «Qodesh»
ត្រូវបានប្រើសម្រាប់តំណាងឲ្យទីបរិសុទ្ធរបស់ព្រះប៉ុណ្ណោះក្នុងព្រះគម្ពីរ។
«ទីបរិសុទ្ធ» (miqdash) នៃមុលាំង (បន្ទាយ)
ក្នុងខទីសាមសិបមួយនៃដានីយ៍លែជាការដាក់ពួកទីដប់មួយ ត្រូវបានបកប្រែថា
«ទីបរិសុទ្ធនៃមុលាំង» ហើយពាក្យភាសាហិប្រូព័រដែលបានបកប្រែថា ទីបរិសុទ្ធ
នោះទីនោះគឺ «miqdash» ដល់តំណាងឲ្យទីក្រុងរ៉ូម
ដល់ជានិមិត្តរូបនៃមុលាំងរ៉ូមក្នុងបុរាណសិក្សាទាំងរបស់រ៉ូមបាបា
និងរ៉ូមសម្តេចប៉ាប។
ដានីយ៍លែបានប្រើពាក្យភាសាហិប្រូព័រទាំងពីរនេះដោយការប្រុងប្រយ័ត្នយ៉ាងខ្ពស់។
នៅក្នុងខទាំងឡាយដល់ជាសសរគ្រឹះកណ្តាលនៃអាដ្យែនីម យើងឃើញពាក្យ
«ទីបរិសុទ្ធ»។

បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឮពួកបរិសុទ្ធមុនាក់កំពុងនិយាយ
ហើយពួកបរិសុទ្ធមុនាក់ទៀតបាននិយាយទៅកាន់ពួកបរិសុទ្ធនោះ
ដល់កំពុងនិយាយថា ទស្សនៈអំពីយញ្ញបូជាប្រចាំថ្ងៃ
និងអំពើល្អដល់បណ្តាងមានការសង្កត់សង្កៀប នឹងមានរយៈពេលយូរប៉ុណ្ណា
ដល់ថ្នាក់បុរាណទាំងទីបរិសុទ្ធ និងពួកកងទ័ពឲ្យត្រឡប់មកវិញវិញ?
ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំថា ដល់ពីរពាន់បីរយថ្ងៃ បន្ទាប់មក
ទីបរិសុទ្ធនឹងត្រូវបានសម្អាតឲ្យបរិសុទ្ធ។ ដានីយ៍លែ 8:13, 14។

ពាក្យហេប្រើដែលបានបកប្រែថា «ទីបរិសុទ្ធ» នៅក្នុងខន្ទាងពីរនោះ គឺ «qodesh» ហើយត្រូវបានប្រើតែម្តងគត់សម្រាប់តំណាងដល់ទីបរិសុទ្ធរបស់ព្រះប៉ុណ្ណោះ។ នៅក្នុងខន្ទាងដំបូង ដដែលគេបានសម្គាល់អំពីរូបបែបសាសនានានា ហើយជាពិសេសព្រះវិហារ Pantheon ក្នុងទីក្រុងរ៉ូម យើងឃើញពាក្យ «ទីបរិសុទ្ធ» ប៉ុន្តែនៅក្នុងខន្ទាងនោះ វាគឺជាពាក្យហេប្រើ «miqdash»។

មនែហើយ គាត់បានលើកតម្កល់ខ្លួនឯង ដល់ព្រះអង្គតម្កល់នៃពេលវិវារ ហើយដោយសារគាត់ ការថ្វាយយញ្ញបូជាប្រចាំថ្ងៃត្រូវបានដកហូតចេញ ហើយទីកន្លែងនៃទីបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ត្រូវបានបំផ្លាញចុះ។ ដានីយ៍លែ 8:11។

“ទីសក្ការៈនៃកែម្ពលាំង” នៅក្នុង ខន្ទាងសិបមួយ នៃ ដានីយ៍លែ ជំពូក ១១ គឺជាពាក្យហេប្រើ “miqdash” ហើយវាបង្ហាញឡើងដោយទាក់ទងនឹងពាក្យហេប្រើដែលត្រូវបានបកប្រែថា “បន្ទាយ” នៅក្នុង ខន្ទាងពីរ និង ខន្ទាងបី នៃជំពូក ១១។ នៅក្នុង ខន្ទាងពីរ សុតចេខាងត្បូងបានចូលទៅដល់ក្រុងរ៉ូមដោយផ្ទាល់ ហើយចាប់សុតចេខាងជើងជាលំដាប់ ដូចជាគាត់បានចូលទៅក្នុងបន្ទាយរបស់គាត់ ប៉ុន្តែនៅក្នុង ខន្ទាងបី សុតចេខាងជើងគ្រាន់តែឡើងទៅ “ដល់” “បន្ទាយ” ប៉ុណ្ណោះ។ ពីព្រោះគាត់បានឈប់នៅតាមព្រំដែននៃគម្របស់គាត់ និងអស្ថិរភាព។ គឺនៅត្រង់ព្រំដែននៃវាហ្ន៎ ដែលខ្ញុំបន្ទាប់ត្រូវនឹងនិយាយដល់។ “ទីសក្ការៈនៃកែម្ពលាំង” នៅក្នុង ខន្ទាងសិបមួយ គឺជា “miqdash” នៃ “បន្ទាយ”។

សង្កត់ធ្ងន់នៅតំបន់ព្រំដែនក្នុងវាហ្ន៎ ជាគំរូបង្ហាញសង្កត់ធ្ងន់នៅតំបន់ព្រំដែនក្នុងអ៊ុយក្រែន។ បុរេគតិសាស្ត្រព្យាករណ៍នោះ ត្រូវបានទទួលស្គាល់ដោយការយល់ថា «កុហល» គឺជាអាណាចក្រស្ថិតចេ វាជាបន្ទាយនៃកែម្ពលាំងរបស់គាត់ ប៉ុន្តែព្យាករណ៍កំពុងនិយាយអំពីសេចក្តីពិតមួយខាងក្នុង និងមួយខាងក្រៅ។ «ទីបរិសុទ្ធនៃកែម្ពលាំង» សម្រាប់បន្ទាត់ខាងក្រៅ ត្រូវបានតំណាងដោយទីបរិសុទ្ធ «miqdash» ហើយទីបរិសុទ្ធនៃកែម្ពលាំងសម្រាប់បន្ទាត់ខាងក្នុង ត្រូវបានតំណាងដោយទីបរិសុទ្ធ «qodesh»។

ឆ្នាំ 1844 ដល់ 1863 តំណាងឲ្យបន្ទាត់នៃបុរេគតិសាស្ត្រព្យាករណ៍មួយ ដែលបង្ហាញអំពីការបោះត្រាលើមនុស្សមួយសន្លឹកស៊ីប្រទេសនាក់។ រយៈពេលពីរពាន់ប្រាំរយមុនឆ្នាំនៃការបំបែកខ្មែរចាត់ខ្មោចប្រឆាំងនឹងនគរខាងជើង បានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1798 ហើយបន្ទាត់ដូចគ្នានេះរយៈពេលពីរពាន់ប្រាំរយមុនឆ្នាំប្រឆាំងនឹងនគរខាងត្បូង បានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1844។ បន្ទាត់ទាំងពីរនោះតំណាងឲ្យធម្មជាតិទាបរបស់មនុស្សជាតិ និងធម្មជាតិខ្ពស់របស់មនុស្សជាតិ។ ធម្មជាតិទាប ដែលត្រូវបានតំណាងដោយនគរខាងជើង គឺជារូបកាយ ហើយធម្មជាតិខ្ពស់ គឺជាកុហល។ កុហលគឺជាអាណានិគមនៃគម្រ ហើយវាគឺជាសុតចេ។ សម្រាប់គំរូប្រៀបធៀបនេះ ព្រះគ្រីស្ទបានផ្តល់យុទ្ធនៃគម្រខាងត្បូង ដើម្បីដាក់ព្រះនាមរបស់ទ្រង់ ហើយទីក្រុងរាជធានីគឺយេរូសាឡឹម។ យេរូសាឡឹមជាទីកន្លែងដែលព្រះវិហារបរិសុទ្ធពិតនៃកែម្ពលាំងស្ថិតនៅ ហើយនៅក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធនោះ មានបន្ទប់បំបែកសម្រាប់សុតចេ ដែលជាកុហល។

«គុរាបរាពិរ» នៃលើវិន័យ ជំពូក ២៦ គឺជាសច្ចក្ខីពិតចុងក្រោយនៃការបោះគុរានៅឆ្នាំ 1856 ដដែលមានការបំណងឲ្យផ្សព្វផ្សាយដល់អំណាចដល់ទង់សញ្ញាមួយ ដើម្បីបញ្ចប់កិច្ចការនោះ។ ចាប់ពីឆ្នាំ 1844 ដល់ 1863 ព្រះគ្រីស្ទមានបំណងចង្អុល មបញ្ចូលព្រះជាតិរបស់ទ្រង់ជាមួយនឹងមនុស្សជាតិសម្រាប់អស់កល្បជានិច្ច ប៉ុន្តែមនុស្សជាតិបានបោះបង់។

ទ្រង់មិនអាចប្រែប្រួលធម្មជាតិទាបរបស់មនុស្សនៅពេលនោះបានទេ ពីព្រោះការនោះកើតឡើងនៃការយាងមកជាលើកទីពីររបស់ទ្រង់។ នៅពេលនោះ ទ្រង់នឹងប្រែប្រួលធម្មជាតិខ្ពស់របស់មនុស្សឲ្យស្រដៀងនឹងព្រះរូបរបស់ទ្រង់ ដោយភ្ជាប់ក្បាលរបស់មនុស្សជាតិជាមួយនឹងក្បាលរបស់ទេវភាព។ ក្បាលគឺជាវដ្តនៃគរ។ ក្បាលគឺជាស្ថានភាព ហើយនៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទប្រព្រឹត្តការ ប្រែប្រួលនៃទេវភាពដល់រូបមន្តមួយនឹងមនុស្សភាព ទ្រង់ភ្ជាប់ក្បាលរបស់ទ្រង់ជាមនុស្សភាព និងទេវភាពចូលគ្នានៅក្នុងទីបរិសុទ្ធជននៃកុរុយៈនៅក្នុងយូសាឡឹម គឺនៅទីបរិសុទ្ធចប់ផុត ដដែលជាកន្លែងដែលព្រះគ្រីស្ទគង់នៅជាមួយនឹងព្រះបិតារបស់ទ្រង់។

ចំពោះអ្នកដដែលឈរ៖ ខ្ញុំនឹងប្រទានឲ្យអង្គុយជាមួយខ្ញុំលើបល្ល័ង្ករបស់ខ្ញុំ ដូចជាខ្ញុំក៏បានឈរ៖
ហើយមានអង្គុយជាមួយព្រះបិតារបស់ខ្ញុំលើបល្ល័ង្ករបស់ទ្រង់ដែរ។
អ្នកណាដែលមានតួចៀក
ចូរឲ្យអ្នកនោះស្តាប់នូវអ្វីដែលព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកជំនុំទាំងឡាយ។
វិវរណៈ ៣:២១, ២២។

ព្រះគ្រីស្ទសន្យាថា អស់អ្នកទាំងនោះ (ពួកឡាវឌីស) ដដែលមានជ័យជម្នះ ដូចជាទ្រង់មានជ័យជម្នះ (ហើយកុលាយជាពួកភីឡាដលែកា) នឹងត្រូវអង្គុយជាមួយទ្រង់ នៅក្នុងស្ថានសួគ៌។

ដដែលទ្រង់បានសម្រេចក្នុងព្រះគ្រីស្ទ
កាលដដែលទ្រង់បានប្រោសទ្រង់ឲ្យរស់ពីស្នប់ឡើងវិញ
ហើយអង្គុយទ្រង់នៅខាងស្តាំព្រះបិតារបស់ទ្រង់ ក្នុងស្ថានសួគ៌...
ហើយទ្រង់បានប្រោសយើងឲ្យរស់ឡើងជាមួយគ្នា
ហើយបានឲ្យយើងអង្គុយជាមួយគ្នា ក្នុងស្ថានសួគ៌ ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយស្សើ។
អភេស្សេរ ១:២០, ២:៦។

ការភ្ជាប់យើងពីរបស់អសេគោល (មនុស្សជាតិនិងទេវភាព)
ត្រូវបានសម្រេចនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធជនកែម្ពលាំងរបស់ព្រះ (qodesh)
ក្នុងពេលតម្លៃនោះផងដែរ ដដែលបន្ទាយនៃកែម្ពលាំង (miqdash)
ត្រូវបានកំណត់សម្គាល់ថាជាកូនសោតយាករណ៍ ដដែលភ្ជាប់ទាំងខ្ពស់ខាងក្នុង និងខ្ពស់ខាងក្រៅនៃព្រះយាករណ៍ ដដែលការព្រួយបារម្ភនៃមកធុរៈឲ្យដឹងនឹងយល់ អំពីអ្វីដែលនឹងកើតមានដល់ប្រជាជនរបស់ព្រះ
ក្នុងអំឡុងពេលបិទគ្រាប់របស់មួយសន្លឹកប្រាក់ប្រាក់។
ព្រះគ្រីស្ទមានព្រះបំណងចង់សម្រេចកិច្ចការនេះក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រមីលូលីត ប៉ុន្តែកិច្ចការនោះត្រូវបានរារាំងដោយការបោះបង់នៃឆ្នាំ 1863 ប៉ុន្តែប្រវត្តិសាស្ត្រពីឆ្នាំ 1844 ដល់ 1863 នៅតែស្ថិតជាខ្ពស់មួយ ដដែលបង្ហាញពីកិច្ចការដែលបានព្យាយាមនោះ។

ខទីដប់នៃនិយ័ត្តក្នុងប្រមូល មានកូនស្រីម្នាក់ម្យ៉ាងម្នាក់ មានសារខាងក្នុង និងសារខាងក្រៅនៃខទីដប់មួយរហូតដល់ខទីដប់បួន ដលៃមានមកដល់កូនបុរសគតិសាសត្រព្យាករណ៍របស់យើងនៃឆ្នាំ 2014។ ខទីដប់កំណត់អត្តសញ្ញាណឆ្នាំ 1989 ដលៃជាពេលវេលាចុងបញ្ចប់កូនចលនាកំណត់នៃមុន ដលៃរបស់មនុស្សមួយនៃប្អូនមីនប្អូនពាន់នាក់ ប៉ុន្តែក៏មានកូនស្រីម្នាក់ដលៃអនុញ្ញាតឲ្យឆ្នាំ 2014 គួរឲ្យមានទទួលស្គាល់ថាជាសញ្ញាសម្គាល់មួយនៃកូនបុរសគតិសាសត្រនៃការបោះត្រាផងដែរ។

នៃថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 ព្រះបាទជននសែចក្រឹត្យសញ្ញា បានយាងមកដល់ព្រះវិហារដលៃទ្រង់បានស្តាប់នាឡើង ដោយគុណម្យ។ សញ្ញាសម្គាល់នោះជាប្រភេទថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 នៃពេលវេលាទីបីមានមកដល់មុតងទៀត ហើយគួរឲ្យប្រាកដបានថាបុគ្គលិកបន្តលើសឡើងមុតងទៀត។ បន្ទាប់មក បុរសគតិសាសត្រពីឆ្នាំ 1840 ដល់ឆ្នាំ 1844 ក៏គួរឲ្យមានធុរៈឲ្យកើតឡើងសារជាថ្មីម្តងដែរ ពីព្រោះទេវតាដលៃបានចុះមកនៃថ្ងៃទី 11 ខែសីហា ឆ្នាំ 1840 នោះ មិនមែនជាបុគ្គលណាដលៃទាបជាងព្រះយស្សីគ្រីស្ទឡើយ ហើយកិច្ចការរបស់ទ្រង់គឺដើម្បីបំភ្លឺផែនដីដោយសិរីល្អរបស់ទ្រង់។

ឆ្នាំ 1840 ដល់ 1844 ក៏តំណាងឲ្យរយៈពេលពីថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 ដល់ចុងបញ្ចប់នៃអាទិត្យដលៃនឹងមកដល់ឆ្នាំៗនេះ ដូចដលៃឆ្នាំ 1844 ដល់ 1863 ក៏តំណាងឲ្យរយៈពេលពីថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 ដល់ចុងបញ្ចប់នៃអាទិត្យដលៃនឹងមកដល់ឆ្នាំៗនេះដែរ។ បងស្រី វ៉ាយត៍ បានផ្សព្វផ្សាយបុរសគតិសាសត្រឆ្នាំ 1844 ជាមួយនឹងបុរសគតិសាសត្រនៃឈើឆ្នាំ ហើយឈើឆ្នាំតំណាងឲ្យការបង្កើតនៃបុរសគតិសាសត្រពីរ ដលៃមានរយៈពេលបីឆ្នាំកន្លះដូចគ្នា ហើយទាំងពីរនោះសុរាបគ្នាជាមួយគ្នា។ ឈើឆ្នាំបញ្ចប់ជាថ្នាក់ បុរសគតិសាសត្រមុន ដលៃចាប់ផ្តើមនៃឆ្នាំ 1840 ហើយបញ្ចប់នៃឆ្នាំ 1844 និងបុរសគតិសាសត្របន្ទាប់រហូតដល់ឆ្នាំ 1863 គឺជាបុរសគតិសាសត្រសុរាបគ្នាពីរ ដលៃទាំងពីរនោះតំណាងឲ្យរយៈពេលនៃការបោះត្រា។

ខុសឆ្គងមួយ ពីឆ្នាំ 1840 ដល់ 1844 តំណាងឲ្យជ័យជម្នះរបស់អាដវនេទីសក្រុមភីឡាដលៃហុរា; ខុសឆ្គងមួយទៀត ពីឆ្នាំ 1844 ដល់ 1863 តំណាងឲ្យការបរាជ័យរបស់អាដវនេទីសក្រុមឡាឌីស។ ក្រុមទាំងពីរគួរឲ្យមានតំណាងនៃកូនដានីយ័ត្ត ជំពូក 10 ដុបិតដានីយ័ត្ត ដលៃតំណាងឲ្យព្រះហស្តចារិយមានបុរសគតិសាសត្រដលៃមានជ័យជម្នះ កូនដានីយ័ត្តពេលបោះត្រានៃមួយនៃប្អូនមីនប្អូនពាន់នាក់ បានយើងនិមិត្ត; ប៉ុន្តែក៏អនុវត្តនៃនៃជាមួយគាត់បានរត់ចេញពីនិមិត្តនោះ។

នៃថ្ងៃទីមុនប្អូន នៃខែទីមួយ ខណៈដលៃខ្សែនៃក្របនៃទទួលផែនដី គឺហ៊ីដកេលេ នោះខ្សែបានលើកកូនកែឡើងមើល ហើយមើលចុះ មានបុរសម្នាក់ស្តង់ត្រាក់ក្រណាត់ទសេឯក ចងក្រងរបស់លោកបានក្រវាត់ដោយមាសល្អពីអ្វីផ្សេងៗ រូបកាយរបស់លោកដូចជាគូប្លងបរិល ហើយមុខរបស់លោកដូចជាប្រាង្គនៃផែនដីបន្ទុក កូនកែរបស់លោកដូចជាចងក្រងក្នុងចុងដៃ

និងជើងរបស់លោកមានពណ៌ដូចជាលង្កាហ្មឺនខាត់រលោង
ហើយសំឡេងពាក្យរបស់លោកដូចជាសំឡេងមហាជន។ ឯខ្ញុំ ដានីយ៍លែ
តម្លៃនាក់ឯងបានឃើញនិមិត្តរូបនេះ
ដុបិតបុរសដដែលនៅជាមួយខ្ញុំមិនបានឃើញនិមិត្តរូបនោះទេ
ប៉ុន្តែការញ័រយ៉ាងខ្លាំងមួយបានផ្តល់មកលើពួកគេ
ដល់ចំណុចពួកគេរត់ចេញពីលាក់ខ្លួន។ ដានីយ៍លែ 10:4-7។

នៅក្នុងជំពូកទី៧ នព្វោះគម្ពីរដានីយ៍លែ
បន្ទាប់ពីដានីយ៍លែបានឃើញនិមិត្តរូបអំពីសត្វសាហាវទាំងឡាយហើយ
កាប៊ីយ៍លែក៏បានមកបកស្រាយនិមិត្តរូបនោះ។

ខ្ញុំ ដានីយ៍លែ មានទុក្ខពួយនៅក្នុងវិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំ
នៅកណ្តាលរូបកាយរបស់ខ្ញុំ
ហើយនិមិត្តរូបដែលនៅក្នុងកុហលរបស់ខ្ញុំបានផ្ទុយខ្ញុំវិញ។
ខ្ញុំបានចូលទៅជិតមុនាក់ក្នុងចំណោមអ្នកក្នុងលំយន់នៅទីនោះ
ហើយសួរគាត់អំពីសច្ចៈពិតនៃអ្វីទាំងអស់នេះ។ ដូច្នេះ គាត់បានប្រាប់ខ្ញុំ
ហើយបានផ្ទុយខ្ញុំដឹងអំពីការបកស្រាយនៃការទាំងនោះ។ ដានីយ៍លែ 7:15, 16។

ក្នុងជំពូកទីប្រាំបីនៃសៀវភៅដានីយ៍លែ
បន្ទាប់ពីដានីយ៍លែបានឃើញនិមិត្តរូបអំពីសត្វនៃទីសក្ការៈហើយ
កាប៊ីយ៍លែក៏បានមកបកស្រាយនិមិត្តរូបនោះ។

ហើយបានកើតឡើងថា កាលដែលខ្ញុំ គឺខ្ញុំដានីយ៍លែ បានឃើញនិមិត្តរូបនោះ
ហើយស្រងែរកន័យរបស់វា នោះ មើល មានមុនាក់ឈរនៅមុខខ្ញុំ
មានរូបរាងដូចជាមនុស្សមុនាក់។
ហើយខ្ញុំបានឮសំឡេងមនុស្សមុនាក់នោះច្បាស់នោះច្បាស់ទទួលបានឡើយ ដដែលបានហៅ
ហើយនិយាយថា កាប៊ីយ៍លែអើយ ចូរឲ្យបុរសនេះយល់អំពីនិមិត្តរូបនោះ។ ដានីយ៍លែ 8:15,
16។

នៅក្នុងដានីយ៍លែ ជំពូក ៩
បន្ទាប់ពីដានីយ៍លែបានយល់អំពីចំនួនឆ្នាំដែលមេហោបានកំណត់
ហើយដដែលគួរបានកំណត់នៅក្នុងសំណេររបស់ម៉ូសេថាទាំងបណ្តាសា
និងសម្របប្រសើរព្រោះ នោះកាប៊ីយ៍លែបានមកដើម្បីពន្យល់អំពីនិមិត្តរូបនោះ។

ហើយកាលខ្ញុំកំពុងនិយាយ អធិស្ឋាន និងសារភាពអំពីអំពើហឺហឺរបស់ខ្ញុំ
និងអំពើហឺហឺរបស់បុរសជនអធិស្ឋានអំពីរបស់ខ្ញុំ
ហើយលើកសំណូមពររបស់ខ្ញុំនោះចំពោះព្រះយេស៊ូជាព្រះនៃខ្ញុំ
ដោយសារភ័យស្មោះត្រង់របស់ខ្ញុំនោះ ហេតុ
កាលខ្ញុំកំពុងនិយាយក្នុងការអធិស្ឋាន នៅពេលនោះទេបុរសកាប៊ីយ៍លែ
ដដែលខ្ញុំបានឃើញក្នុងនិមិត្តរូបនោះដើមមក បានហៅយ៉ាងរហ័សមកប៉ះខ្ញុំ
នៅបុរសលើពេលក្នុងរយលង្កាច។ ហើយគាត់បានប្រាប់ខ្ញុំ ហើយនិយាយនឹងខ្ញុំថា
ឱដានីយ៍លែអើយ ឥឡូវនេះខ្ញុំបានចេញមក ដើម្បីឲ្យអ្នកមានបុរាណ
និងយល់ដឹង។ ដានីយ៍លែ ៩:២០-២២។

ដូច្នេះ ដោយផ្អែកលើសាក្សីបី ដដែលសុទ្ធសឹងតែមកពីសៀវភៅដានីយ៍លែ
នៅពេលកាប៊ីយ៍លែមានបុរសសន្តិទៅកាន់ដានីយ៍លែក្នុងជំពូកដប់ថា លោកបានមកដើម្បី

មុបិឲ្យដានីយ៍លែយលំអំពីអ្វីដែលនឹងកើតមានដល់រាស្ត្ររបស់ព្រះនរោត្តមចុងក្រោយ
ការពិឃាតន៍ក្នុងបកស្រាយនិមិត្ត «marah» ដែលមានលក្ខណៈជាហេតុបង្ក ក្នុងទម្រង់ស្តី
ដល់ដានីយ៍លែយលំអំពី ហើយក្រុមមនុស្សសប្បុរសឲ្យម្យ៉ាងទៀតបានរត់ចេញពីវា។

ឥឡូវនេះ ខ្ញុំឃើញមានមក ដើម្បីបិទរំលឹកឲ្យអ្នកយល់អំពីអ្វីដែលនឹងកើតមានដល់បុរាណជន
របស់អ្នកនរោត្តមចុងក្រោយ; ពីព្រោះ និមិត្តនោះនរោត្តមរាប់ជាច្បាប់នៃចុងទៀត។
ដានីយ៍លែ 10:14។

និមិត្តដែលដានីយ៍លែយលំអំពី

ហើយបានបណ្តាលឲ្យមានការបំបែកចេញក្នុងចំណោមអ្នកដទៃ
គឺជានិមិត្តអំពីការបង្កាញខ្លួនរបស់ព្រះគ្រីស្ទ គឺជានិមិត្តអំពីរយៈពេលពីរពាន់បីរយឆ្នាំ
ប៉ុន្តែវាជាការបញ្ចប់ចេញមកខាងស្តីពីនិមិត្តនោះ។

ការយល់ដឹងអំពីនិមិត្តនៃការបង្កាញខ្លួនភូមិរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ក្នុងនាមជាព្រះរាជទូតនៃចេតិសញ្ញា នោះឯងដែលបានផ្តល់បុគ្គលដានីយ៍លែ
(និងអស់អ្នកដែលបានកំណត់ដោយដានីយ៍លែ) ឲ្យទៅជួបភាពនៃព្រះគ្រីស្ទ។
អ្វីដែល «កើតឡើងដល់រាស្ត្ររបស់ព្រះនរោត្តមចុងក្រោយ»

ត្រូវបានកំណត់ដោយបុរាណសាស្ត្ររបស់ពួកមីឡូនីពីឆ្នាំ 1840 ដល់ 1844

ហើយក៏ដោយពួកមីឡូនីពីឆ្នាំ 1844 ដល់ 1863 ផងដែរ។

ពួកមួយក្រុមរត់ចេញពីនិមិត្តដោយការបោះបង់

ហើយពួកមួយក្រុមទៀតដើរតាមព្រះគ្រីស្ទដោយសេចក្តីជំនឿ

ចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុត ដើម្បីអង្គុយជាមួយទ្រង់នរោត្តមស្នាក់។

ក៏ប៉ុន្តែ នរោត្តមដែលការពិឃាតន៍និមិត្តដែលបុរាណសាស្ត្ររបស់ព្រះនរោត្តមចុងក្រោយ
រោយត្រូវបានផ្តល់បុរាណសាស្ត្រអង្គុយចំពោះគ្រីស្ទ

នោះគាត់បានលើកបង្កាញបុរាណសាស្ត្រខាងក្រៅរបស់ពិភពលោក។

និមិត្តរបស់ដានីយ៍លែអំពីព្រះគ្រីស្ទ ត្រូវបានការពិឃាតន៍លើបកស្រាយថាជាបុរាណសាស្ត្រខាងក្រៅ
នៃពិភពលោកនោះត្រូវបានមនុស្សមួយសន្លឹកប្តូរមិនបាននាក់។

នរោត្តមដែលបានដល់បុរាណសាស្ត្រចុងទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001

ក្នុងការបកស្រាយរបស់ការពិឃាតន៍ នោះបុរាណសាស្ត្រដែលត្រូវបានសង្កត់ធ្ងន់ថាមកមុន
នាបំបែកចេញនៃខែទីដប់ប្រាំមួយ

គឺត្រូវបានទទួលស្គាល់ដោយកូនសោននៃការយល់ដឹងដល់កំណត់ថា «បន្ទាយមាំមួន»

ក្នុងខែទីដប់ប្រាំណោះ។ នរោត្តមទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001

ឥឡូវនេះនៃគ្រប់និមិត្តទាំងអស់បានបំផ្លាញដោយឡើង

ដូចជាកង់នរោត្តមកង់។

ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវបានមកដល់ខ្ញុំថា៖ «កូនមនុស្សសម្លឹង

សុភាសិតនោះជាអ្វី ដែលអ្នករាល់គ្នាបាននរោត្តមស្រុកអីស្រាអែល ដោយពេលវេលាថា

“ចុងទៀតឡាយបានអូសបន្លាយទៅ ហើយគ្រប់ទាំងនិមិត្តក៏បរាជ័យ” ទេ? ដូច្នេះ

ចូរប្រាប់ពួកគេថា ព្រះជាម្ចាស់យេស៊ូវបានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖

យើងនឹងផ្តល់ឲ្យសុភាសិតនេះហត់ទៅ

ហើយពួកគេនឹងមិនប្រើវាជាសុភាសិតនរោត្តមស្រុកអីស្រាអែលទៀតឡើយ។ ប៉ុន្តែ

ចូរនិយាយដល់ពួកគេថា “ចុងទៀតឡាយជិតមកដល់ហើយ

និងការសម្រេចរបស់គ្រប់ទាំងនិមិត្តផងដែរ”។ ដូច្នេះ នរោត្តមស្រុកអីស្រាអែល

នឹងលង់មាននិមិត្តគតបុរាណសាស្ត្រ ឬការទាយដើម្បីបញ្ចប់ចេញពីទៀតហើយ។

ព្រោះយើងជាព្រះយេស៊ូវ យើងនឹងមានព្រះបន្ទូល
ហើយព្រះបន្ទូលនៃយើងនឹងមាននោះ នឹងសម្រេចជាពិត
មិនអូសបន្លាយទៀតឡើយ។ ដូច្នេះក្នុងជំនាន់របស់អូសកាលគ្មាន
ឱកាសបោះបង់អោយ យើងនឹងមានព្រះបន្ទូល
ហើយនឹងអនុវត្តតាមព្រះបន្ទូលនោះ។ នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់យេស៊ូវ។
ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវមានមកដល់ខ្ញុំមុតងទៀតថា៖ «កូនមនុស្សអើយ
មើល ពួកអ្នកនៃវង់ស៊ីស្តាអាលែពាលថា “និមិត្តដល់គាត់យើងនោះ
សម្រាប់ថ្ងៃដៃច្រើននៃខាងមុខ ហើយគាត់ទាយអំពីគ្រាន់នៃនោះឆ្ងាយណាស់”។
ដូច្នេះ ចូរនិយាយដល់ពួកគេថា ព្រះជាម្ចាស់យេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖
គ្មានព្រះបន្ទូលណាមួយរបស់យើង នឹងត្រូវអូសបន្លាយទៀតឡើយ
ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលនៃយើងមាននោះ នឹងសម្រេចជាពិត»។
នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់យេស៊ូវ។ អសេគោល 12:21-28។

ក្នុងចំណោមកងទំនាយទាំងអស់ដែលកំពុងរំលោភក្នុងកងទំនាយផ្សេងទៀតនៃកូន
ដប្បវត្តិសាស្ត្រនោះ មានកងមួយដែលការបំផុសគំនិតបានជូនដំណឹងដល់សិស្សសាន្តិសិស្សនៃ
ទំនាយនោះថ្ងៃចុងក្រោយថា
ជាកងដែលជោគវាសនាអស់កល្បរបស់ពួកគេនឹងត្រូវសម្រេចដោយវា។ បន្ទាប់ពីបន្ទាត់
កងនោះក៏ត្រូវបានដាក់និមិត្តដល់ដានីយ៍ដែលបានយើង
ដែលបានផ្តល់បុរេគោតម្យនៃវាជាប្រភេទរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ពីព្រោះនោះជានិមិត្តដល់កំ
ណត់អំពីអ្វីដែលនឹងកើតមានដល់បុរាណវិទ្យានៃព្រះនោះថ្ងៃចុងក្រោយ។

ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញដល់ខ្ញុំយ៉ាងច្បាស់ថា
រូបសំណាកនៃគ្រួសារនោះនឹងត្រូវបានបង្កើតឡើង មុនពេលពួកគេត្រូវបានបោះ
ដូច្នេះនឹងជាការសាកល្បងដ៏ធំសម្រាប់បុរាណវិទ្យានៃព្រះ ដោយសារ
នោះវាសនាអស់កល្បជានិច្ចរបស់ពួកគេនឹងត្រូវបានសម្រេច។
ជំហររបស់អ្នកពោរពេញនៃដោយភាពមិនស្មើគ្នាក្នុងគ្រួសារប្រកបដោយយ៉ាងខ្ពស់
ដល់ចំណុចថា នឹងមានតម្លៃស្តុសតិចបំណុលនៃដល់ត្រូវបានបោះបង់បញ្ចេញ។

«នៃកូន វិវរណៈ ១៣ បុរាណវិទ្យានៃត្រូវបានបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់; វិវរណៈ ១៣:១១-១៧,
ដកស្រង់។»

«នេះគឺជាការសាកល្បងដ៏ធំបំផុតរបស់ព្រះត្រូវបានមុនពេលពួកគេត្រូវបានបោះ
គ្នា។ អស់អ្នកដែលបានបង្ហាញភក្តីភាពរបស់ខ្លួនចំពោះព្រះ
ដោយកាន់តាមគ្រឹះយុទ្ធនៃរបស់ព្រះ
ហើយបដិសេធមិនព្រមទទួលយកថ្ងៃនៃបុរេប្រវត្តិកុលដៃកុលាយ
នឹងស្ថិតនៅក្នុងមន្ទីររបស់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះយេស៊ូវ
ហើយនឹងទទួលបានគ្រាន់របស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់។
អស់អ្នកដែលបោះបង់សេចក្តីពិតដែលមានបុរាណវិទ្យាពីស្ថានសួគ៌
ហើយទទួលយកថ្ងៃនៃបុរេប្រវត្តិកុល ដឹងទទួលសញ្ញាសម្គាល់របស់គ្រួសារ។»

Manuscript Releases, volume 15, 15.

ការសាកល្បងដ៏ធំបំផុតរបស់ព្រះគឺជាការសាកល្បងអំពីរូបសំណាកនៃគ្រួសារ
មានពីរជនក្រី។ វាជាការសាកល្បងដ៏ធំបំផុតនៃទាមទារឱ្យសិស្សនៃទំនាយ
ទទួលស្គាល់ការអភិវឌ្ឍន៍រូបសំណាកនៃគ្រួសារ គឺជាការបញ្ចូលគ្នានៃសាសនាចក្រ
និងរដ្ឋ នៃសហរដ្ឋអាមេរិក មុនចាប់ផ្តើមនៃអំណាច។

វាក៏ជាការសាកល្បងដល់បង្កកើតឲ្យមានទាំងរូបសំណាកនៃតួសាហាវ
ប្រូហ្វេតនៃព្រះគ្រីស្ទ នៅក្នុងអស់អ្នកដល់តំណាងដោយដានីយ៍លៃ
ឬអ្នកដល់មានរត់ភៀសខ្លួន។ ការញែកចេញផ្ទុកកែលម្អថា គឺព្រះហស្តចារិទាំងនោះ
«យើងនិមិត្តដ៏អស្ចារ្យនេះ» ដូចដល់ដានីយ៍លៃមានយើង
ឬថាពួកគេរត់ចេញពីនិមិត្តនោះ។ គន្ថលឹះក្នុងការយើងនិមិត្តដ៏អស្ចារ្យនោះ
ត្រូវបានតំណាងដោយពាក្យ «បន្ទាយម៉ាមូន»។

យើងនឹងបន្តការសិក្សានេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«ទេវតាមានប្រធានភាព ដល់មានលំដាប់យ៉ាងណា មិនមែនជាបុគ្គលណាម្នាក់ទៀត
ក្នុងពិភពនេះឡើយ។ ការដាក់ព្រះហស្តលើសម្បត្តិ
ហើយព្រះហស្តលើដីគោក បង្ហាញអំពីគ្នាទាំងនេះដែលកំពុងបំពេញនៅក្នុងនា
កបញ្ចប់នៃការប្រយុទ្ធជ័យជាមួយសាតាំង។ ទីតាំងនេះបញ្ជាក់អំពីព្រះចេស៊ីតា
និងសិទ្ធិអំណាចដ៏កំពូលរបស់ទ្រង់លើផែនដីទាំងមូល។
ការប្រយុទ្ធជ័យនេះមានកាន់តែខ្លាំងឡើង
និងកាន់តែម៉ឺងម៉ាត់ឡើងពីយុគសម័យមួយទៅយុគសម័យមួយ
ហើយនឹងបន្តដូចនេះរហូតដល់នាចុងក្រោយ នៅពេលការប្រតិបត្តិការដ៏ចំណាស់
សំណើចនៃសេចក្តីដឹងដ៏ឆ្លាតវៃដល់កំពូលរបស់វា។ សាតាំង
ដល់រួមសម្ព័ន្ធជាមួយមនុស្សអាក្រក់ នឹងបោកបញ្ឆោតពិភពលោកទាំងមូល
និងកុំរម្ងល់ទាំងឡាយដល់មិនទទួលបានសេចក្តីសុខសុខសាន្តនៃសេចក្តីពិត។ ប៉ុន្តែ
ទេវតាមានប្រធានភាពនោះ ទាមទារឲ្យមានការយកចិត្តទុកដាក់។
ទ្រង់បន្តលើសំឡេងយ៉ាងខ្លាំង។ ទ្រង់នឹងបង្ហាញអំណាច
និងសិទ្ធិអំណាចនៃព្រះសូរសៀងរបស់ទ្រង់ដល់អស់អ្នកដល់មានប្រធានជាមួយសាតាំង
ដើម្បីប្រឆាំងនឹងសេចក្តីពិត។»

«បន្ទាប់ពីផុតរលាន់ទាំងបុរាណនេះមានបន្តលើសំឡេងរបស់វា បទបញ្ជាដាក់មកដល់យ៉ូហាន
ដូចដល់មានមកដល់ដានីយ៍លៃ ទាក់ទងនឹងសៀវភៅគូចនោះថា៖
“ចូរបិទគ្រឿងសេចក្តីទាំងឡាយដល់ផុតរលាន់ទាំងបុរាណនេះបន្តលើសំឡេងចុះ”។
សេចក្តីទាំងនេះទាក់ទងនឹងព្រឹត្តិការណ៍នាពេលអនាគត
ដល់នឹងត្រូវបានបើកសម្បជញ្ញដោយដល់របស់វា។
ដានីយ៍លៃនឹងឈរនៅក្នុងចំណែករបស់គាត់ នៅចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃទាំងឡាយ។
យ៉ូហានយើងសៀវភៅគូចនោះត្រូវបានបើកគ្នា។ បន្ទាប់មក
ទំនាយទាំងឡាយរបស់ដានីយ៍លៃក៏មានទឹកនុលដៃសមរម្យរបស់វា
នៅក្នុងសាររបស់ទេវតាទីមួយ ទីពីរ និងទីបី ដល់ត្រូវបានឲ្យដល់លោកិយ។
ការបើកគ្រឿងសៀវភៅគូចនោះ គឺជាសារទាក់ទងនឹងពេលវេលា។»

«សៀវភៅដានីយ៍លៃ និងវិវរណៈ ជាសៀវភៅតម្លៃមួយ មួយជាពាក្យទំនាយ
មួយទៀតជាការបើកសម្បជញ្ញ; មួយជាសៀវភៅដល់មានបិទគ្រឿង
មួយទៀតជាសៀវភៅដល់មានបើក។
យ៉ូហានមានព្រះអាថ៌កំបាំងទាំងឡាយដល់ផុតរលាន់មានបន្តលើសំឡេង
ប៉ុន្តែគាត់ត្រូវបានបង្កប់មិនឲ្យសរសេរអំពីអ្វីទាំងនោះឡើយ។»

«ពន្ធលឹកសិស្សដល់មានបុរាណដល់យ៉ូហាន
ហើយដល់ត្រូវបានបញ្ជាក់ចេញក្នុងផុតរលាន់ទាំងបុរាណ
គឺជាការពិពណ៌នាអំពីព្រឹត្តិការណ៍នានាដល់នឹងកើតឡើងក្នុងរយៈពេលរបស់ទេវតាទីមួយ
និងទីពីរ។» The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

